

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/237/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412202737
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6412202737.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45535108, zast. AK SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36862711 proti odporcovi P. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX W. Q. - Q., Q. P. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, 040 13 Košice, IČO: 42247268, zast. JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, so sídlom AK Stará Baštová 2, 040 01 Košice, adresa na doručovanie: Budapeštianska 8, 040 13 Košice, v konaní o zaplatenie 248,95 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 6C/23/2013- 49 zo dňa 28. 02. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu, potvrdzuje.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní v sume 29,39 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Mikluša, advokáta so sídlom v Košiciach, č. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd konanie podľa ust. § 96 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) zastavil a o trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 OSP tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal a zároveň zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trov právneho zastúpenia vo výške 58,78 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, JUDr. Ladislava Mikluša, advokáta so sídlom v Košiciach.

V odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia okresný súd vo vzťahu k trovám konania uviedol, že skúmal príčiny zastavenia konania z procesného hľadiska, pričom dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal, že v dôsledku správania odporcu bola dôvodne podaná žaloba vzatá späť, preto platí, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ. Odporca si však náhradu trov konania neuplatnil, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal. Pokiaľ ide o trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka okresný súd uviedol, že dospel k záveru, že v dôsledku podaného odporu vedľajším účastníkom, spotrebiteľským združením brániacim práva odporcu ako spotrebiteľa, bol platobný rozkaz vydaný okresným súdom pod č. k. 11Ro/133/2012 zrušený, preto vedľajšiemu účastníkovi prináleží náhrada trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia, ktoré si vedľajší účastník vyčísli v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. v sume 58,78 € za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia a podanie odporcu).

Proti predmetnému rozhodnutiu okresného súdu sa v podaní zo dňa 26. 03. 2013 navrhovateľ odvolal. Vo vzťahu k trovám právneho zastúpenia uviedol, že vedľajším účastníkom je v tomto prípade združenie

založené na účelom ochrany spotrebiteľov. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie napĺňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Zdôraznil, že z hlavnej úlohy a cieľu spotrebiteľského združenia vyplýva, že takéto združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, podľa názoru navrhovateľa priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv spotrebiteľa, čo je základným poslaním združenia. V uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Z uvedeného podľa názoru navrhovateľa vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý už pri vstupe do konania bol zastúpený advokátom, hoci ešte nevedel o akú právnu vec ide. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybnil účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného. Vedľajší účastník ako odborne spôsobilý subjekt vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Z uvedeného podľa názoru navrhovateľa jednoznačne vyplýva, že vedľajší účastník ako subjekt zriadený za účelom pomoci a zastúpenia spotrebiteľov v súdnom konaní, teda spôsobilý na zastupovanie spotrebiteľov si neúčelne uplatnil trovy vynaložené na jeho právne zastúpenie, v rozpore s účelom zákonodarcovho zámeru pri novelizácii vedľajšieho účastníctva. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V podaní zo dňa 21. 04. 2013 sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu a vo vyjadrení uviedol, že jeho trovy boli vynaložené účelne, pretože boli vynaložené v súvislosti s procesným postupom vo veci a tento procesný postoj (námetka premlčania) by bol spôsobilý privodiť spotrebiteľovi vo veci úspech za predpokladu, ak by navrhovateľ svoj návrh nevzal späť. Aj v tomto prípade však podľa názoru vedľajšieho účastníka navrhovateľ bezpochyby procesne zavinil zastavenie konania. Uviedol, že tvrdenie navrhovateľa o tom, že členovia vedľajšieho účastníka majú právnické vzdelanie nie je pravdivé a zdôraznil, že navrhovateľ toto svoje tvrdenie doteraz nepodložil jediným dôkazom. Uviedol, že navrhovateľ túto argumentáciu v sporoch opakovane konštatuje, hoci sa týka iného vedľajšieho účastníka, pričom práve navrhovateľ, ktorý si hromadne uplatňuje proti spotrebiteľom neprijateľné zmluvné podmienky z premlčaných nárokov vyčíta vedľajšiemu účastníkovi paušálny vstup do konania. Pokiaľ ide o námetku navrhovateľa, že spotrebiteľ nemal vedomosť o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že tento argument navrhovateľa je bezvýznamný, pretože vedľajší účastník je oprávnený vstúpiť do konania na základe zákonného zmocnenia, bez osobitného súhlasu spotrebiteľa a bez preukazovania právneho záujmu na výsledku konania. Zdôraznil, že zákonodarca (uvedomujúc si, že pre vedľajšieho účastníka by dopredu vyžiadanie si súhlasu spotrebiteľa, alebo preukázanie záujmu na výsledku konania podstatne sťažilo jeho činnosť) mu umožnil bez ďalšieho vstúpiť do konania, kde je účastníkom spotrebiteľ. Tvrdenie navrhovateľa, že cieľom vedľajšieho účastníka nie je ochrana práv spotrebiteľa, ale dosiahnutie odmeny v podobe trov právneho zastúpenia, je podľa vedľajšieho účastníka v rozpore s faktom, že vedľajší účastník podáva vyjadrenia aj vo veciach, kde sa nedá úspech čakať, v snahe očistiť zmluvy od neprijateľných zmluvných podmienok. Podľa názoru vedľajšieho účastníka nie je možné, aby súd zmiernoval dôsledky špekulatívneho prístupu navrhovateľa, ktorý sám v nedobrej viere a vedome rozhodol vziať na seba riziko prípadného neúspechu v konaní uplatnením premlčaného nároku zneužívajúc stav nízkeho právneho vedomia priemerných spotrebiteľov, pričom vyslovene skúša, ktorý súd mu prizná aj plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok. Ak teda navrhovateľ cielene a účelovo skúša proti veľkému počtu spotrebiteľov uplatniť si svoje premlčané nároky, ktoré sú v rozpore s právom, tak podľa názoru vedľajšieho účastníka nie je dôvod pri rozhodovaní o trovách konania navrhovateľa práve z týchto dôvodov od trov konania odbremeniť. Tvrdenie navrhovateľa, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sú neúčelne vynaložené, je podľa názoru vedľajšieho účastníka v rozpore s faktom, že práve navrhovateľovi v ďaleko výhodnejšej pozícii sú priznávané trovy ako účelne vynaložené. Ak teda na jednej strane navrhovateľovi v prípade jeho úspechu sú priznané trovy právneho zastúpenia ako účelne vynaložené, tak na druhej strane aj vedľajšiemu

účastníkovi v prípade takéhoto úspechu takéto trovy právneho zastúpenia priznané majú byť. Pretože ak by trovy vedľajšieho účastníka neboli účelne vynaložené, potom sú neúčelne vynaložené aj trovy právneho zastúpenia všetkých bánk, poisťovní, vymáhateľských spoločností, prepravných spoločností, mobilných operátorov, dodávateľov energií a iných navrhovateľov, pre ktorých je charakteristické, že ich žaloby sa z hľadiska právnej argumentácie nelíšia. Vedľajší účastník na strane odporcu vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa zaujal stanovisko aj k aplikácii ust. § 150 ods. 1 OSP a uviedol, že účelom tohto ustanovenia je umožniť súdu výnimočne zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútného práva. Zákon však pre realizáciu tohto moderačného práva vyžaduje, aby išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, ak povinný účastník nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sám nezavinil, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch účastníkov, prihliada na postoj účastníkov v konaní a prípadne na iné okolnosti, pričom môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnému účastníkovi, alebo o nepriznaní čiastočnom a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa. Situáciu navrhovateľa nie je potrebné zmiernovať použitím ust. § 150 OSP, pretože oproti vedľajšiemu účastníkovi sa nachádza v nepomerne výhodnejšom postavení. V závere vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa vedľajší účastník uviedol, že mu v konaní vznikli trovy z titulu právneho zastúpenia právnym zástupcom. Zdôraznil, že z procesného hľadiska zásadne platí, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ, preto má vedľajší účastník, ktorý v konaní podporoval odporcu, nárok na náhradu týchto trov konania. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku potvrdil a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 33,54 €.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

Zo spisu odvolací súd zistil, že návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným okresným súdom dňa 27. 02. 2012 sa navrhovateľ domáhal, aby okresný súd vydal v zmysle § 172 ods. 1 OSP platobný rozkaz, ktorým by uložil odporcovi, aby do 15. dní od doručenia platobného rozkazu zaplatili navrhovateľovi sumu vo výške 248,95 € s úrokmi z omeškania špecifikovanými v petite návrhu na vydanie platobného rozkazu. V podaní zo dňa 09. 03. 2012 oznámil navrhovateľ konajúcemu súdu, že v dôsledku chyby v písaní v žalobe nesprávne uviedol deň odkedy si uplatňuje úroky z omeškania, preto v zmysle ust. § 95 ods. 1 OSP mení návrh v časti uplatnených úrokov z omeškania a navrhuje, aby okresný súd v zmysle § 172 OSP vydal platobný rozkaz, ktorým uloží odporcovi, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu vo výške 248,95 € s úrokmi z omeškania špecifikovanými v predmetnom podaní.

Dňa 21. 03. 2012 vydal okresný súd platobný rozkaz č. k. 11Ro/133/2012-24 zo dňa 21. 03. 2012. V podaní zo dňa 30. 04. 2012 oznámilo občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom v Košiciach, že vstupuje do konania a žiadalo, aby mu súd doručil návrh na začatie konania spolu s prílohami. V podaní zo dňa 22. 08. 2012 namietal navrhovateľ proti vstupu uvedeného vedľajšieho účastníka do konania. Uznesením č. k. 11Ro/133/2012-35 zo dňa 07. 09. 2012, ktoré sa stalo právoplatným dňa 16. 10. 2012, okresný súd vstup občianskeho združenia OZ právna pomoc spotrebiteľom so sídlom v Košiciach, ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, pripustil. Dňa 28. 01. 2013 podalo občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom v Košiciach, ako vedľajší účastník na strane odporcu proti platobnému rozkazu odpor, kde okrem iného vznieslo námietku premlčania, pričom podrobne rozobralo, z akého dôvodu obsahuje zmluva, z ktorej vyplýva nárok uplatňovaný v konaní, neprijateľné zmluvné podmienky. Pred otvorením pojednávania na okresnom súde dňa 28. 02. 2013 zobral zástupca navrhovateľa návrh na začatie konania v celom rozsahu späť, žiadal konanie zastaviť a vrátiť alikvotnú časť súdneho poplatku. Následne uznesením vyhláseným do zápisnice o pojednávaní zo dňa 28. 02. 2013 okresný súd konanie zastavil a rozhodol o vrátení súdneho poplatku na účet navrhovateľa. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 146 ods. 2 OSP tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva (pretože si náhradu trov konania neuplatnil) a pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, okresný súd zaviazal navrhovateľa na

ich náhradu na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, JUDr. Ladislava Mikluša, advokáta so sídlom v Košiciach.

V priebehu odvolacieho konania bolo doručené do spisu oznámenie občianskeho združenia Hlas spotrebiteľa so sídlom v Košiciach o tom, že uvedené združenie vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu. V predmetnom podaní uvedené združenie žiadalo, aby mu súd doručil návrh na začatie konania, vrátane všetkých príloh, všetky podania účastníkov a všetky rozhodnutia súdu. Na uvedené podanie odvolací súd neprihliadol, pretože v tomto štádiu odvolacieho konania už vstup ďalšieho vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania nemá pre odporcu - spotrebiteľa z hľadiska ochrany jeho práv žiadny relevantný význam.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, pretože navrhovateľ zbral žalobu v celom rozsahu späť, na základe čoho okresný súd správne konanie podľa ust. § 96 ods. 1 OSP zastavil. Okresný súd správne aplikoval aj ust. § 146 ods. 2 na rozhodnutie o trovách konania, pretože navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania.

Podľa ust. § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade zastavenia konania vo všeobecnosti platí, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Z tejto všeobecnej zásady existujú dve výnimky. Prvou výnimkou je, že ak niektorý z účastníkov zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný nahradiť trovy konania (§ 146 ods. 2 prvá veta OSP). Zavinenie zastavenia konania môže existovať tak na strane navrhovateľa ako aj odporcu. Na strane navrhovateľa existuje napr. vtedy, ak podal žalobu vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu, alebo ak podal žalobu hoci existovala prekážka res iudicate alebo prekážka litispendencie, alebo ak bez dôvodu vzal žalobu späť a tiež aj vtedy, ak vzal žalobu späť z toho dôvodu, že žalovaný vzniesol oprávnené námietku premlčania. Druhou výnimkou je, že ak sa pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca (§ 146 ods. 2 veta druhá OSP). Tak je to napríklad vtedy ak odporca po podaní žaloby plnil navrhovateľovi, v dôsledku čoho navrhovateľ vzal žalobu späť. V danom prípade podal vedľajší účastník na strane odporcu proti platobnému rozkazu odpor, kde sa podrobne vysporiadal s tým, prečo je pohľadávka navrhovateľa uplatňovaná nedôvodne. Trovy právneho zastúpenia, ktorých náhradu si vedľajší účastník na strane odporcu uplatnil, preto nemožno vyhodnotiť ako neúčelne vynaložené trovy konania, pretože ich vznik je viazaný na procesný postup vedľajšieho účastníka, ktorý bol jednoznačne v prospech odporcu. Na základe uvedených skutočností možno konštatovať, že ak má v zmysle ust. § 93 ods. 4 OSP vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník konania, tak mu prináleží aj právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia. Postup okresného súdu, v rámci ktorého okresný súd posúdil procesné zavinenie zastavenia konania na strane navrhovateľa a na základe toho priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia bol preto vecne správny a nemožno mu vyčítať žiadne pochybenie.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu v odvolacom konaní predstavuje odmena za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa) priznaná podľa § 10 ods. 1 a § 13a ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo výške 21,58 € plus režijný paušál k uvedenému úkonu právnej služby vo výške 7,81 €; spolu trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu v odvolacom konaní predstavujú sumu 29,39 €.

O spôsobe náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol odvolací súd podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.